

[Anders Andersen.]

Andre ærede ordførere har allerede været inde på spørgsmålet om det franske kølehusmør. Jeg kan nævne, at medens dette franske kølehusmør er medvirkende til at tvinge prisen på det danske smør ned på det engelske marked, er der lige afsluttet forhandlinger mellem den engelske regering og de engelske landmænd, som har ført til, at der på visse områder ydes dem en forøget støtte fra den engelske statskasse. Dette betyder, at vi vil få færre penge hjem for de landbrugsvarer, vi eksporterer til det engelske marked.

Vi konstaterer, at samtidig med at vi mere og mere lukkes ude fra markeder inden for de seks, møder vi i stigende udstrækning konkurrence fra de seks på markeder inden for EFTA-området, en konkurrence, som bygger på, at varer eksporteres med stigende subsidier. Jeg kan f. eks. nævne, at Holland har forøget subsidierne for sin kartoffeleksport og derved i betydelig grad har hæmmet vore muligheder for at afsætte kartofler i indeværende år, hvilket er så meget mere beklageligt, som vi netop i år står med en meget stor kartoffelproduktion, der ikke har kunnet afsættes til rimelige priser.

I forbindelse med min omtale af det franske kølehusmør, som nu trænger sig ind på det engelske marked, vil jeg gerne nævne et spørgsmål, som har absolut aktualitet. Ved EFTA-aftalens indgåelse var det en forudsætning — og jeg har forstået, at det i og for sig var et løfte fra den engelske regerings side — at man ville stille imod, at den traditionelle handel med Danmark blev opretholdt til rimelige priser. Der må vist være al mulig grund til efter den seneste tids udvikling at understrege, at nu må disse løfter fra Englands side opfyldes, hvis der skal være nogen som helst mening med, at vi er inde i et fællesmarkedsområde, hvor vi i hvert fald skal have en rimelig placering også for dansk landbrugs vedkommende. Jeg er klar over, at opfyldelsen af et sådant løfte måske vil betyde en ikke ringe omlægning af den engelske import, i denne forbindelse af den engelske smørimport, men det må i hvert fald efter min opfattelse være et meget stærkt krav til den danske regering, at den på dette område sætter ind

for at nå en fortrinsstilling og en forbedring af vore eksportmuligheder. Der har jo i de seneste dage været optaget forhandling om dette problem inden for OEEC, men så vidt jeg er orienteret, har disse forhandlinger ikke ført til nævneværdigt resultat. Jeg ved ikke, om den højtærede udenrigsminister vil være i stand til at give oplysning om, hvorvidt der under disse forhandlinger er opnået resultater.

Man kunne opstille det spørgsmål: hvad har den høje regering i det hele taget opnået med hensyn til sikring af fortrinset for danske landbrugsvarers eksport inden for de syv? Der er en række uløste områder. Der er ved aftalen en række forpligtelser, som man efter indgåelsen forventede skulle blive opfyldt, men som i hvert fald ikke indtil nu er blevet opfyldt.

Og medens udviklingen former sig sådan på det afsætningsmæssige område, står vi over for den situation, som den højtærede udenrigsminister også har omtalt: forhandlingerne mellem England og landene inden for de seks. Jeg lagde mærke til, at den højtærede udenrigsminister i sine udtalelser understregede, at England i disse forhandlinger havde optrådt i overensstemmelse med den danske regering, og det skal jeg ikke på nogen måde forsøge at bestride. Jeg lagde også mærke til, at den højtærede udenrigsminister understregede, at selvfølgelig kunne vi ikke fra dansk side føle os tryggede ved, at England også skulle varetage vore interesser under disse forhandlinger med hensyn til landbrugets placering ved en sådan associering fra Englands side over for de seks, og her deler jeg ganske den højtærede udenrigsministers opfattelse. Jeg vil endda sige, at jeg føler mig betænkelig ved, at regeringen ikke har deltaget i disse forhandlinger. Jeg ved ikke, om det har været praktisk muligt, men jeg tror, det har vakt nogen uro ikke mindst inden for dansk landbrug at konstatere, at disse forhandlinger alene har været ført mellem den engelske regering og lande inden for EWG-området. Det kan vel ikke være anderledes, end at der vil være visse interessemodsætninger på det landbrugsmæssige område mellem England på den ene side og Danmark på den anden side, og ud fra den betragtning må det efter min opfattelse